

Het grote voordeel van dat jarenlange uitstellen, is dat de

**verrassing compleet is
wanneer je ineens toeslaat: tataaaa!**

Verrassing

Het allerbeste wat je je geliefde cadeau kunt doen, is een etentje in een restaurant van zijn keuze (waarvan je wéét dat het top is), dat niet in de buurt ligt (jullie móeten ergens overnachten) en dat al heel lang op nummer een van het to-do-lijstje staat. Het grote voordeel van dat jarenlange uitstellen, is dat de verrassing compleet is wanneer je ineens toeslaat: tataaaa! Verrassing! Het resultaat is drieledig en laat zich raden:

1. een superblijve lief
2. een weekend samen weg
3. waanzinnig goed eten!

Aldus bedacht én gedaan.

En nu hoor ik u denken: dat is natuurlijk he-le-maal misgegaan. Dat hele weekend ging niet door om iets ontzettend lulligs, ze hebben waarschijnlijk knetterende ruzie gehad over de te nemen route of iets anders belangrijks, de kok en/of het feestvarken waren ziek en lieten sporen achter tot op het behang, het hotel had lekkage of stond in brand, het personeel staakte.

De mogelijkheden voor een rampscenario zijn oneindig en vele malen interessanter voor een verhaaltje dan een waarbij alles he-le-maal dik voor mekaar is. Het *NOS Journaal* staat niet voor niets al sinds het begin der tijden op een rotsvaste nummer een van de kijkcijfer top-100. Dat is niet omdat de burens het zo gezellig hebben gehad tijdens de jaarlijkse buurtbarbecue.

Dit zou dus inderdaad het begin kunnen zijn van een verhaaltje waar bij elke zin de dreiging van naderend onheil duidelijker wordt. Dat je je bij voorbaat al schrap moet zetten om het drama, dat

onafwendbaar is, te kunnen hanteren.

Zo'n scenario dat gedoemd is om te mislukken, omdat het simpelweg *too good to be true* is. Ik bedoel: een etentje, in een toprestaurant, een weekendje weg, sámen, én dat dan alles klopt? Even eerlijk: dat is toch een kans van een op de miljoen? Juist. Ik had er ook geen weddenschap op af durven sluiten, maar helaas voor dit verhaaltje - want nu wordt het saai - alles klopte. Echt alles: van A tot Z.

Zelden waren we zo harmonieus een weekendje weg; er viel geen onvertogen woord. De kamer van de B&B (aan de rand van de Kroondomeinen op de Veluwe met de originele naam: *Bed & Stal* - ja heus, je paard is óók welkom!) die buitengewoon riant was, bevatte geen bedstede maar een badstede (van waaruit je tv kon kijken), het ontbijt 's anderendaags werd aan de deur gebracht en was meer dan fijn en het diner (in *De Leest* te Vaassen) dat verdient een standbeeld. Nou ja... laat ook maar, bloedsaai toch?